

Saksid. 31788

Svar fra Ellingsen og Kalvig, på tilsvar fra Koch vedr. klage til PFU på kronikken/ referatet/ nyhetsartikkelen/ rapporten/ essayet «Ulver i akademiske fåreklær»

Vi viser til Kochs 12 sider lange tilsvar, i tillegg til et 11 sider langt vedlegg, der han som sjefsredaktør forsøker å legitimere beskyldningene og personkarakteristikkene han leverte i ovennevnte tekst, som sjangermessig ikke kan plasseres.

Teksten ligger uforandret ute, med falske påstander om at for eksempel Kalvig ikke ville stille i et spesifikt panel, og ikke deltok på festivalen. Koch viser ingen vilje til å korrigere egne, beviselig feilaktige opplysninger. Koch anfører i sitt tilsvar at han ikke har hatt korrekte opplysninger om festivalen eller arrangementet, som han like fullt foregir å referere fra (og grunnen er at han har *misforstått* foreliggende opplysninger og heller ikke var til stede på arrangementet), men han ser som sjefsredaktør ingen grunn til selvkritikk eller korrigerende av teksten. Påstanden (for å nevne kun ett eksempel) «På et arrangement i Stavanger forsøkte antitrans-aktivister å kamuflere sine ytterliggående standpunkter under dekke av akademisk ytringsfrihet» er en defamatorisk og uinformert påstand. Dette er like fullt framstilt som noe referat- eller rapportliknende. Det er villedende overfor leserne, som vi viser i vår klage, og som Koch i sitt tilsvar viser at han overhodet ikke er interessert i å ta inn over seg.

Tilsvaret til Koch handler stort sett om organisasjonen WDI, og det er om mulig enda mer rasende og emosjonsdrevet enn selve den innklagede teksten, og altså med et 11 sider langt vedlegg(!) med kronologi og ordliste(!), som med all tydelighet viser at den offentlig finansierte avisa som skal handle om høyere utdanning, bruker store ressurser på Kochs private kamp mot en spesifikk kvinneorganisasjon. Koch trekker også tidslinje langt forbi tidspunktet for vår klage til PFU. Dette er misbruk av tid og ressurser for alle involverte. Vi foreslår at Koch danner en organisasjon eller forening til bekjempelse av WDI og andre kjønnsidentitetskritiske kvinner, i stedet for at han bruker avisa si til dette, et formål avisa aldri har vært tildelt. Eventuelt kan han jo skrive en bok eller to.

Tilsvaret og vedlegget viser med all tydelighet at Koch ikke er i stand til å røkte sin stilling som sjefredaktør. Han synes, gjennom sine lange utlegninger til oss og PFU, å tro at PFUs oppgave er å «være enige» med ham selv eller med WDI (som altså ikke sto som avsender av tekstene i Khrono eller var representert på festivalen – i Kochs hode, vel og merke, Kalvig var jo til stede på festivalen). Nyhetslenker, artikler og organisasjoner Koch har vist til i sine vedlagte tilsvarsarbeid, er like preget av tendensiøs tolkning, faglig slagside, erklært transaktivistiske intensjoner og manglende, solide forskningsbelegg, som det han viste til i teksten vi har klaget inn.

For å gjøre en lang historie kort, viser vi til Ukom, statens uavhengige granskingskomité som har undersøkt hva som har gått galt på feltet som gjelder behandling av kjønnsuroelige barn og unge, og som i sine konklusjoner indirekte gir WDI og andre kjønnsidentitetskritiske aktører rett i alle våre bekymringer: <https://ukom.no/rapporter/pasientsikkerhet-for-barn-og-unge-med-kjonnsinkongruens/bakgrunn>. Vi vil også for ordens skyld gjøre oppmerksom

på at «fetisj» og «fetisjisme» ikke er skjellsord, slik Koch og mange andre ser ut til å tro, dette er transbevegelsens egne termer og foretrukne kampsaker. Foreningen Fri har vært pådrivere her internasjonalt: <https://www.foreningenfri.no/who-friskmelder-fetisjister-og-bdsm-ere/>. For øvrig burde det ikke være grunn til å gjenta våre argument om at tekster i redaktørstyrte medier skal være sannferdige, etterrettelige og nyanserte, i stedet for personforfølgende, sjikanøse, løgnaktige og med tilsynelatende mål om karakterdrepe kvinner som ytrer seg. Men vi ser av Kochs tilsvarende svar at han store planer for videre forfølgelse gjennom sin avis.

For en gjennomgang av hva feltet som sådan handler om, viser vi til to tekster av Kalvig som også Koch har trukket fram, dersom PFU skulle føle behov for å orientere seg mer i feltet: <https://www.aftenbladet.no/meninger/debatt/i/mQa79L/aa-protestera-mot-ekstremisme-er-ikkje-ekstremisme> og <https://www.aftenbladet.no/meninger/debatt/i/mQxe7v/den-raadande-kjoennsidentitetsideologien-er-eit-politisk-ansvar>. I motsetning til Kochs innklagede tekst, er disse tekstene tydelig skrevet som meningsytringer fra en faglig og velkjent kjønnspolitisk aktør, som er helt åpen om sin agenda, og som har sendt inn sine synspunkt og fått dem faktasjekket av et seriøst og redaktørstyrt medium, Stavanger Aftenblad, før publisering. I motsetning til sjefsredaktøren, som presumptivt skal ha tillit som ansvarlig medieaktør på feltet «høyere utdanning», vil man se at disse ikke bærer preg av å personforfølge noen.

Koch trekker inn sosiale media i denne PFU-saken, og drar fram enda flere aktører enn de han forvirret og misvisende har pekt seg ut i sine tekster, noe vi mener er lite sakssvarende. PFU overvåker det som skjer i redaktørstyrte medier, og det er Koch som sjefsredaktør, og som forfatter av en avsendig tekst, ikke hans årelange raljering på for eksempel Twitter, vi har klaget inn. Vi håper og tror PFU er i stand til å skille snørr fra bart gjennom vurdering av Kochs brudd på VVP i teksten «Ulver i akademiske fåreklær».

Mvh

Christina Ellingsen

Anne Kalvig